

Sygn. akt III KZ 67/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie Z. S.-K.

skazanego z art. 158 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 października 2013 r.,

zażalenia skazanego,

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w [...] z dnia 6 sierpnia 2013r., o odmowie przyjęcia kasacji od

wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2013r., utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 września 2012r.1,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji skazanego, z uwagi na niezuzpełnienie przez niego w trybie art. 120 § 1 k.p.k. braku formalnego, w postaci sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany, wnosząc o jego uchylenie i przyjęcie jego osobistej kasacji, ewentualnie o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu, celem sporządzenia i podpisania tej skargi. W uzasadnieniu zażalenia Z. S.-K. podkreślił swoją trudną sytuację materialną i związany z tym brak możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru oraz kwestionował rzetelność opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji sporządzonej przez wyznaczonego mu obrońcę z

urzędu. Ponadto stwierdził, że w jego przekonaniu istnieją pełne podstawy do uwzględnienia kasacji. Do zażalenia skazany załączył dokumentację związaną z jego sytuacją materialną.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego było niezasadne. Należy podkreślić, iż na obecnym etapie postępowania kontroli instancyjnej może być poddana wyłącznie prawidłowość zaskarżonego zarządzenia oraz postępowania okołokasacyjnego, z wyłączeniem subiektywnie podnoszonych przez skazanego zagadnień dotyczących merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Postępowanie okołokasacyjne w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone w sposób należyty. Wydanie zaskarżonego zarządzenia poprzedzone zostało prawidłowo wykonanymi czynnościami procesowymi, w tym wyznaczeniem skazanemu obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji albo opinii o braku podstaw do jej wniesienia. Po wydaniu przez obrońcę opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji, skazany został wezwany w terminie 30 dni do uzupełnienia braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie kasacji przez adwokata, do czego nie doszło. W związku z tym, zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia osobistej kasacji skazanego.

Z. S.-K. nie kwestionował prawidłowości wykonania powyższych czynności sądowych. Podważał on jednak rzetelność działań wyznaczonego obrońcy z urzędu, wnosząc o wyznaczenie mu innego obrońcy z urzędu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, że co do zasady brak podstaw prawnych do wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu wówczas, gdy ten pierwszy nie znajduje przesłanek uzasadniających wniesienie kasacji (por. postanowienia SN z dnia 17 czerwca 1997r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82; z dnia 12 października 2006r., III KZ 64/06, Lex nr 196985; z dnia 29 października 2010r., III KZ 84/10, Lex nr 843579).

Jednocześnie dodać należy, że w sprawie nie wystąpiły jakiegokolwiek okoliczności podważające rzetelności działań dotychczas wyznaczonego skazanemu obrońcy z urzędu, czego dowodzi treść sporządzonej opinii o niestwierdzeniu w sprawie podstaw do sformułowania zarzutów kasacyjnych.

Przepis art. 526 § 2 k.p.k. ustanowił wobec nadzwyczajnego środka zaskarżenia jakim jest kasacja, formalne wymaganie w postaci tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego. Kasacja, aby podlegała rozpoznaniu, musi więc być on sporządzona i podpisana, w realiach niniejszej sprawy, przez adwokata. Niemożliwe jest więc przyjęcie osobistej skargi skazanego, o co także wnosił w zażaleniu.

Fakt, że skazany kontestuje zarówno słuszność stanowiska dotychczasowego obrońcy z urzędu oraz domaga się wyznaczenia kolejnego, w żadnej mierze nie zmienia tego, że zaskarżone zarządzenie wydane zostało prawidłowo.

Z tych też względów zażalenie skazanego uwzględnione być nie mogło, o czym Sąd Najwyższy orzekł w części dyspozytywnej postanowienia.